ANUL X. No. 1117 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 5 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Unde se vor organiza reuniuni de box la iarnă

Cei mai buni boxeuri pleacă în străinătate. Tratative foarte avansate cu Teatrul Marconi. Contractul este chestie de zile

Ultima gală, dela Arene, a repurtat un succes atât de concludent, încât mai mult ca oricând astăzi, boxul s'a dovedit a-şi fi regăsit răsunetul de acum câtva timp.

Peste 4.000 de spectatori la o gală cu un singur match realmente atractiv — Spakow-Pavelescu — şi acela la a patra ediţie, după trei înfrângeri succesive ale lui Pavelescu, e o cifră senzaţională.

Atunci însă când cea mai însemnată problemă a organizărilor de box — publicul — a fost soluţionată, o altă necunoscută intervine în algebra pugilismului românesc: localul propice organizărilor.

In timpul verii, Arenele acopere perfect această lipsă. Dar iarna? Circul Sidoli, expropriat, a şi început să fie dărâmat. Teatrul Eforia în care s'au făcut câteva încercări de organizare, n'a corespuns. Şi chiar dacă s'ar găsi un promotor care să rişte o nouă tentativă, contractul pe care Cinematograful Vox îl are cu Eforia — proprietara teatrului — exclude orice posibilitate de închiriere.

In primele zile ale lui Octombrie, ne găsim deci cu perspectiva de a nu se mai putea organiza nimic decât... la Constructori sau C. F. R. Ceiace e foarte îngrijorător

Boxeurii pleacă în străinătate

Avertizaţi de situaţia aceasta, cei mai buni boxeuri români sunt hotărâţi să ne părăsească.

Spakow îşi face ultimele pregătiri, şi în mai puţin de 10-12 zile va fi la Paris.

Odată cu el pleacă şi Nelu Oprescu.

Axioti, căruia i s'a făgăduit revanşa cu Anderson este deasemeni decis să ne părăsească.

D. Ionel Popescu face ultimele vize la paşaportul colectiv: Lucian Popescu, Toma Aurel, Răpeanu şi Milea, cu destinaţia Franţa. Iar Covaci, ale cărui performanţe i-au cimentat un prestigiu destul de frumuşel în străinătate, nici nu se întorsese bine în ţară şi ne şi declarase că pleacă.

Situaţia este deci foarte serioasă.

Se încearcă totuşi amenajarea unei săli

Este de la sine înţeles că nu toţi aceşti oameni vor găsi atâtea angajamente, în străinătate, încât o eventuală rechemare în ţară să nu-i mai intereseze. Oricât de buni ar fi şi oricât de repede s'ar impune, este greu de admis că Parisul nu va face altceva decât să programeze şi la «Palais des Sports» şi la «Wagram» şi la «Paris Ring», şi la «Central» numai români.

Incât, problema unei săli pentru la iarnă — cu toate berzele acestea cari pleacă... dar se pot întoarce foarte uşor — este de extremă actualitate.

Aşa se şi explică demersurile foarte avansate pe cari le face un foarte cunoscut organizator, pentru găsirea şi amenajarea unei săli.

Ce săli sunt vizate

După câteva săptămâni de investigaţii, organizatorul de mai sus care şi-a asigurat sprijinul material a doi capitalişti (dintre cari unul a finanţat una din galele lăsate moştenire de insuficienţa materială a domnului Popescu - Drăgăneşti) s'a oprit la două săli.

Prima este sala teatrului Marconi, din calea Griviţei, iar a doua — tot un teatru — este sala din dosul poştei.

Am avut eri o întrevedere cu organizatorul care şi-a luat sarcina să asigure pentru la iarnă, un local propice organizărilor de box.

Evident, nu am putut obţine prea multe detalii. Putem să anunţăm însă, că dintre cele două teatre cel preferat este Teatrul Marconi, care deşi mai depărtat, prezintă avantagiul capacităţii (poate adăposti uşor 2000 de spectatori), este mai uşor de amenajat, într'un centru destul de sportiv şi ce ace este mai important deocamdată — mai uşor de obţinut.

Tratativele cu proprietarul teatrului sunt foarte avansate. A mai rămas dor o diferenţă de câteva zeci de mii de lei, la chirie, — asupra cărora nu s'a căzut încă de acord, şi — ceiace a făcut să dureze atât de mult discuţiile — faptul că proprietarul oferă sala Duminecă după amiază, iar organizatorul o pretinde pentru Sâmbătă seara.

Este foarte probabil însă că până la sfârşit — dată fiind solicitudinea care se arată şi dintr'o parte şi din alta — să se cadă de complet acord, iar Bucureştiul să-şi asigure o sală pentru organizări de box, la iarnă.

REP.

Căp. Pantazi a bătut un record mondial de aviaţie

Un nou record mondial de durată a intrat Duminecă în patrimoniul ţării noastre, graţie îndrăsneţei întreprinderi a căpitanului aviator Pantazi, un pilot de excepţională valoare, dar de o modestie dusă până la exagerare. In tăcere, căpitanul Pantazi şi-a tăcut pregătirile necesare pentru încercarea recordului mondial de durată al hidroavioanelor uşoare care se găsea în posesia Franţei, prin performanţa regretatului Lalouette, mort anul trecut în urma unui accident.

Francezul reuşise să se menţină în aer timp de 11 ore şi 6 minute şi şi-a înscris numele în rândul recordman-ilor mondiali ai aviaţiei.

Căpitanul Pantazi, a decolat la Constanţa în faţa unei comisiuni a Aero Clubului regal al României, cu un hidroavion pus la dispoziţie de către A. R. P. A. şi însoţit de aviatorul Grozea a isbutit să se menţină în aer, timp de 12 ore şi 2 minute şi să întreacă astfel confortabil, recordul în fiinţă.

După realizarea acestei isprăvi Aero clubul regal al României s'a adresat Federaţiei Internaţionale Aeronautice pentru omologarea recordului stabilit de căpitanul Pantazi.

Emeritul sburător a întrebuinţat un avion Messerschmitt, construit în serie de fabrica „Icar" din Bucureşti, special amenajat ca hidroavion prin adăugarea flotoarelor şi a instalaţiei de raid. Aparatul este înarmat cu un motor de 120 H. P.

Isprava reuşită de căpitanul Pantazi, aduce ţării al treilea record mondial de aeronautică, d-ra Smaranda Brăescu şi ing. Ionel Cociaşu fiind cei cărora le-a revenit cinstea de a stabili, pentru România, primele două recorduri mondiale.

Căpitanul Pantazi se găseşte deci în excelentă companie.

Ripensia joacă astăzi şi mâine la Zagreb

Astăzi după amiază echipa profesionistă din Timişoara joacă la Zagrab contra lui Cradjansky, iar mâine întâlneşte cealaltă echipă puternică din localitate, H. A. S. K.

Echipa ce o va deplasa Ripensia este următoarea:

Babin (noua achiziţie a Ripensiei, care a jucat în ultima vreme la un club vienez); **Buerger, Hocksary; Hrehush, Kotormany, Rafinsky; Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay.** Această echipă a Ripensiei este susceptibilă de un joc excelent. şi în orice caz — de va învinge sau nu — va reprezenta frumos footballul nostru printr'un joc de clasă.

După înfrângerea de Duminică

Să nu perseverăm..

Suntem la trei zile după matchul cu Polonia.

Rezultatul — catastrofalul 5:0 — care a stigmatizat cariera echipei noastre naţionale cu cea mai dureroasă înfrângere, a provocat comentarii diferite. Dela încercări anemice de a explica (cu o transparentă nuanţă de scuză) lamentabila figură a reprezentanţilor noştri, până la răbufniri războinice de o violenţă particulară, contra selecţioneurilor.

Nu ne-am înseris nici în rândurile unora, nici în ale celorlalţi.

Ne-am păstrat ca de obiceiu obiectivitatea şi am forfecat evenimentul fără să ne ambalăm.

Nu revenim asupra concluziilor noastre, fiindcă o repetare a lor nu ar face altceva decât să împrospăteze un lucru pe care am vrea să-l uităm cât mai curând. Nu este chiar atât de plăcut să ai mereu înaintea ochilor un 5:0 care să-ţi fărâme toate pretenţiile de superioritate pe care ţi le clădiseră o serie întreagă de rezultate bune.

Nu putem însă să nu accentuăm astăzi câteva constatări pe mărturia cărora am putea să ne aranjăm viitorul mai comod decât am făcut-o în preajma matchului de Duminecă. Şi cari — se pare — cu tot riscul pe care îl implică, sunt din nou pe punctul să fie nesocotite.

Din capul locului, o precizare.

Reţeta: cea mai bună reprezentativă indiferent contingentul de minoritari cari o completează nu mi se pare eronată. După atâtea rezultate cari ţi-au clădit un prestigiu internaţional la care nu se poate renunţa în doi timpi şi trei mişcări, nu te mai poţi expune unei serii de înfrângeri cari să-ţi terfelească acest prestigiu. Iar majoritarii oricât s'ar încerca să se acrediteze zvonul acesta — n'au ajuns încă la nivelul sportiv al minoritarilor, al unei părţi din aceşti minoritari. Dovadă Lăpuşneanu — cerut insistent în matchul contra Poloniei — alături de un Ţinţer, terorizat de huiduelile cu cari a fost primit la apariţia sa pe teren.

Fireşte că la valori egale, sau măcar aproape egale, am prefera, fără discuţie, o reprezentativă strict naţională. Până la găsirea acestei reprezentative însă n'avem nici un motiv să renunţăm la aceia pe care o avem.

Când însă formula nu mai dă satisfacţie, este absurd să o menţii.

Duminecă o bună parte din aceşti minoritari s'au dovedit inexistenţi. Se poate — ipoteza este tot atât de valabilă şi pentru Lăpuşneanu — să fi fost în declin sau numai într'o zi proastă. Nu contestăm.

Dar dacă declinul acesta se verifică de trei luni într'una, iar ziua aceasta proastă s'a tot repetat şi contra Bulgariei, şi contra Jugoslaviei şi contra Poloniei, ce mai poate argumenta menţinerea acestor oameni în echipă?

Speranţa unei reveniri subite? Să fim serioşi.

La 18 Octombrie, la Linz, România are un nou match de jucat: cu Austria.

Ar fi fost normal deci ca după blufful de Duminecă, selecţioneurii să se gândească la o nouă formaţie; oricât de împestriţată de minoritari, dar indiscutabil alta. Fiindcă Lakatos, Glanzmann, Covaci, Schwartz, Sepi şi atâţia alţii au dovedit că nu mai corespund.

Şi totuşi, din informaţiile pe cari le avem, reprezentativa României — asupra căreia comisia de selecţie, e drept, nu s'a fixat încă — va fi selecţionată din următorii jucători: Lăpuşneanu, Ţinţer, Bürger, Albu, Vogl, Lakatos, Moravetz, Steinbach, Robe, Glanzmann, Covaci, Schwartz, Sepi, Ronai, Bodola Dobai şi Surlaşiu.

Deci — cu excepţia unui singur nume nou, Surlaşiu — aceiaşi jucători cari s'au perindat penibil Duminecă într'o primenire continuă.

Să nu fie într'adevăr vorba de o glumă?

GEORGE FULGA

Impresia la Varşovia

Ce ne declară d. Radu Istrati

Duminecă s'a jucat la Varşovia matchul dintre Polonia B. şi Letonia, sub conducerea arbitrului român, d. Radu Istrati.

Reîntors eri după amiază în Capitală, d. Istrate ne-a declarat următoarele, asupra impresiei produse la Varşovia de rezultatul matchului Polonia-România.

«A fost un entuziasm de nedescris la aflarea rezultatului. Cu atât a fost mai mare entuziasmul cu cât nimeni nu se aştepta la scorul acesta ridicat. Domnea, într'adevăr, în unele cercuri, un optimism robust. Dar toată lumea spera o victorie la mare luptă, o revanşe greu muncită.

(Continuare în pagina III-a).

Tennis

Preparative în vederea turneului Tilden

Se construesc tribune în beton. Vor putea asista 1300 spectatori. Timpul se va menţine favorabil?

După cum am anunţat în numerele trecute, Capitala României urmează să fie arena — între 21—23 Octombrie — a celui mai mare eveniment tennistic din câte a cunoscut sportul indigen.

Intr'adevăr, pentru această dată este anunţată venirea «turneului Tilden».

Se ştie că fostul campion al lumii — prestigiosul «Big Bill» — a trecut acum doui ani la profesionism, în urma unui contract semnat cu casa de filme «Metro-Goldwyn», pentru care a turnat câteva «short»-uri de specialitate.

După ce aceste filme de scurt metraj au fost terminate, americanul nu putea rămâne în inactivitatea la care-l condamna situaţia sa izolată.

Deaceea a convins încă câţiva tennismen de valoare să-l imite şi — cu aceştia şi cu cehoslovacul Karel Kozeluh, şi el profesionist — a înjghebat aşa numitul «Turneu Tilden».

In aceşti doui ani, evident, vedetele s'au mai schimbat. Hunter a cedat locul altora mai tineri. Necesitatea de a varia spectacolul a dus la angajarea a noui jucători.

Deaceea «Turneul Tilden» are astăzi o formaţie cu totul diferită de aceea cu care a debutat.

Tilden, Barnes, Najuch, Nüsslein. Iată efectivul cu care va apare «Tilden Tours Co. Ltd.» în faţa publicului bucureştean.

Am făcut acest succint istoric al primei încercări de manifestare profesionistă în tennis, pentru a vă da posibilitatea să înţelegeţi eforturile pe care le-a făcut şi le face unul din cei mai mari campioni din câţi a avut sportul alb.

Incontestabil, nu sacrificiile făcute de Tilden transformă în eveniment venirea acestuia, ci valoarea intrinsecă pe care o prezintă exhibiţia unui tennis de cea mai bună calitate.

SPECTACOLE INTERESANTE

Căci, dacă, astăzi, Tilden nu mai este supercampionul de altă dată, execuţia sa, concepţia şi tehnica rămân aceleaşi. Din punct de vedere spectaculos şi instructiv, putem

HANS NUSSLEIN

spune chiar că faptul de a vedea un Tilden în exhibiţie, valorează mai mult decât a-l vedea într'un match, în care teama de rezultat îl poate împiedica să etaleze întreaga gamă de lovituri, sau îl poate obliga să adopte o tactică puţin interesantă.

Inconjurat de jucători de valoare, nu ne îndoim că venirea lui Tilden va avea repercusiuni favorabile asupra nivelului tennisului nostru; cu atât mai mult, cu cât se va da ocazia şi profesioniştilor noştri să-şi măsoare forţele cu acelea ale oaspeţilor.

Intr'adevăr, o echipă de dublu — compusă din Aurică şi Ilie din Galaţi — va servi replica perechei Tilden—Najuch, permiţându-ne astfel de a avea o scară de comparaţie mai mult sau mai puţin reală.

TRIBUNA DE BETON

Cum lesne se poate închipui, aducerea profesionistului american se traduce printr'o debursare ruinătoare pentru finanţele tennisului românesc. Deaceea, se fac toate eforturile în vederea asigurării unor reţete decente.

Pe terenurile Tennis-Clubului, în starea lor actuală, acest deziderat era de domeniul fanteziei.

Inţelegând situaţia, şi nedorind să meargă la un deficit sigur, conducătorii clubului menţionat au luat eroica hotărâre de a construi două «gradins» în beton, susceptibile de a servi de loc de şezut la circa 1300 de spectatori.

Lucrările au şi început şi, neîndoios, ele vor fi terminate înainte de 20 Octombrie.

Rămâne de văzut dacă — locurile fiind asigurate — se vor găsi şi cetăţeni cari să le ocupe.

AFACERE RISCANTA

Turneul Tilden e tot ce se putea face, în materie de spectacol de tennis. In toată ţările unde au jucat profesioniştii, succesul a fost enorm.

Este însă suficient pentru a interesa — a pasiona — subit 1300 de spectatori, cari până azi n'au mai asistat la un match de tennis?

Situaţia actuală a tennisului mondial

Se poate spune fără ezitare că anul 1932 a adus cele mai însemnate evenimente în lumea tennisului mondial de 5 ani încoace. Surprize peste surprize, apariţii de noui aştrii pe firmamentul acestui sport şi ivirea unui nou campion mondial.

Vom căuta să trecem prin faţa ochilor cititorilor principalele faze caracteristice ale anului 1932, luând ţară cu ţară şi campion cu campion cercând a face şi un clasament al celor mai buni jucători din lume.

Deoarece *Franţa* deţine încă anul acesta Cupa Davis vom începe, cum se cuvine, cu deţinătoarea acestui cel mai important trofeu. Principalul făuritor al victoriei Franţei în Cupa Davis, n'a fost cum se credea de toată lumea, Cochet, ci Borotra, care consimţise să apere culorile ţării sale în ultimul moment, deşi declarase că nu mai intenţionează să joace în simplu în probele importante. A fost o inspiraţie fericită a comisiunii de selecţionare. Intr'adevăr, Borotra a reuşit formidabila performanţă de a bate pe Vines şi de a câştiga şi al doilea simplu, învingând pe Allison după o partidă ultra-dramatică şi presărată cu incidente regretabile. Cochet a decepţionat cedând lui Vines, pierzând dublul şi necâştigând decât un match contra lui Allison. Se pare că supercampionul de până acum Cochet nu mai este ce a fost. Aşa se explică şi înfrângerea sa la Wimbledon de către un jucător englez de mâna doua. Să sperăm în ipoteza doua. Dintre tineri răm în ipoteza doua. Dintre tineri s'au ridicat Marcel Bernard şi André Merlin. Mai puţin însă decât se spera. Niciunul din ei nu are încă locul asigurat printre primii zece jucători din clasamentul mondial. Din aceşti doi credem că Marcel Bernard va ajunge mai departe, deoarece pe Merlin îl desavantajează fizicul. Boussus a cauzat decepţii peste decepţii, Féret a rămas un bun jucător şi nimic mai mult, iar restul, Berthet, Goldschmidt, Glasser, Buzelet, Gentien buni jucători de primă serie, neatingând însă clasa internaţională.

In al doilea rând vine *America*. Aceasta a găsit în Vines un demn urmaş al lui Tilden. Este azi, incontestabil primul jucător din lume, deoarece a reuşit să câştige campionatele dela Wimbledon, să bată în Cupa Davis pe Cochet, performanţă strălucită şi nereuşită de nimeni în Cupa Davis de 5 ani şi acum în urmă campionatele Americei în care a reuşit din nou să învingă în finală pe Cochet în 3 seturi. Dintre ceilalţi americani, cel mai bun anul acesta pare a fi Allison. Pe urmă ar veni un alt tânăr jucător Sutter, care în semifinala campionatelor Americei, a reuşit să facă 5 seturi cu Vines, având în al patrulea set chiar un match-ball. Vin în urmă Chields, Wood, Lott, Van Ryn, Berkely Bell şi mulţi alţii. America e sigur ţara cu cei mai numeroşi jucători de clasă internaţională. După cât se poate prevedea America nu poate pierde în 1933 Cupa Davis. Dar pronosticurile în sport...

A propos de pronosticuri ajungem la *Germania*. Cine ar fi pronosticat în primăvară, când Anglia era favorită în Cupa Davis, că Germania va câştiga finala zonei europene, bătând Italia cu 5-0 şi Anglia, ar fi fost taxat cu mare dreptate ca bun de balamuc. Şi totuşi aşa s'a întâmplat. Şi n'a lipsit mult ca nemţii să bată şi pe americani în finala interzone unde n'au sucombat decât la mare luptă cu 3-2. Minunaţii reprezentanţi ai Germaniei au fost Prenn şi von Cramm. Dacă despre Prenn se ştie că e un mare campion, Von Cramm a fost pe lângă Vines revelaţia anului. După rezultatele obţinute este sigur anul acesta unul din primii zece jucători din lume, alături de partenerul său Prenn. Incă un jucător de mare viitor este tânărul Haensch, care a câştigat uşor la noi campionatele Internaţionale.

Dacă germanii se menţin în progresele făcute anul acesta devin concurenţi dintre cei mai serioşi pentru francezzi şi americani.

Anglia a suferit o mare decepţie. De unde era considerată de mulţi ca favorită în challenge-roundul Cupei Davis, a suferit înfrânegri dureroase şi neaşteptate. Aşii englezi Austin şi Perry n'au fost în acest sezon nici un moment în formă, iar tânăra speranţă David a fost o speranţă falşă.

Italia a avut multe succese graţie lui Ştefani, dar a decepţionat în Cupa Davis contra Germaniei, care a surclasat-o în mod sdrobitor. Palmieri, fost profesionist recalificat amator în vederea întăririi echipei italiene în Cupa Davis, procedeu puţin elegant, n'a confirmat aşteptările puse în el.

Austria a cauzat o mare surpriză, eliminând pe cehoslovaci în Cupa Davis. Are în Maleyka şi Artens doi jucători de bună clasă internaţională.

Japonia s'a ţinut bine. Are în J. Satoh un reprezentant de mare clasă. N'are însă un al doilea jucător de aceiaş forţă. Acelaş lucru se poate spune şi despre *Cehoslovacia*, care în afară de Menzel, care e unul din cei mai mari jucători de azi, n'are pe nimeni să-l secondeze. Singurul care se apropie puţin e Hecht.

Polonia a făcut mari progrese. Are în Tlocynski un jucător, care se apropie de clasa internaţională şi mai poate conta pe fraţii Stolarov.

Clasamentul mondial cred că ar fi anul acesta următorul: 1. Vines, 2. Cochet, 3. Borotra, 4. Prenn, 5. Allison, 6. Von Cramm, 7. Sutter, 8. Crawford, 9. Satoh, 10. Ştefani.

A. R. ROMAN

INAUGURARE

Mare fierbere la rugby.
Se fac pregătirile,
Căci soseşte ziua 'n care
Incep întâlnirile.
Jucătorii cu stricteţe,
Şi-au făcut masajele,
Managerii, grijuliii,
Au adus bandajele.
Asistenţa medicală,
Cheltuindu-şi renţele,
A adus carul cu vată
Şi medicamentele.
In tribună stau fetiţe
Svelte ca silfidele.
Domn' arbitru trage-un fluier,
Şi încep partidele.
Prin văzduh, mingea, nebună,
Sboară ca baloanele,
Galeria e imensă,
Ţipă şi cucoanele.
Depe boltă, impasibil,
Ii priveşte soarele,
Cum se bat cu toţi ca chiorii
Şi îşi rup picioarele.
S'au umplut de sânge toţii
Roşii sunt şi barele,
Intr'un coş se aranjează
Toate maxilarele.
Pe teren, grămezi de creer,
S'au spart patru capete,
Chiar arbitrul, ce nu joacă,
A început să şchioapete.
In activitate mare
Intră ambulanţele.
Rudele primesc pe tuşe,
Triste, condoleanţele.
Cei ce au scăpat cu viaţă
Işi îndreaptă şalele
O echipă e în comă
Şi îi curge balele.
Intr'un şanţ îşi dau sfârşitul
Zece inşi în ţipete,
Şi în dricul primăriei
I-a urcat cu'n scripete.
S'a ţinut, la încheiere,
Toastul, cuvântările,
A avut loc o serbare
Şi înmormântările.
Au murit cam mulţi sărmanii,
Stelele şi divele...
Şi'n banchetul dat la urmă
Le-am mâncat colivele.

A. NOL